

List

Tapori
ATD Czwarty Świat
Grenadierów 34, u1
04-073 Warszawa
Polska

www.tapori.org/site/pl

E-mail: tapori@interia.org

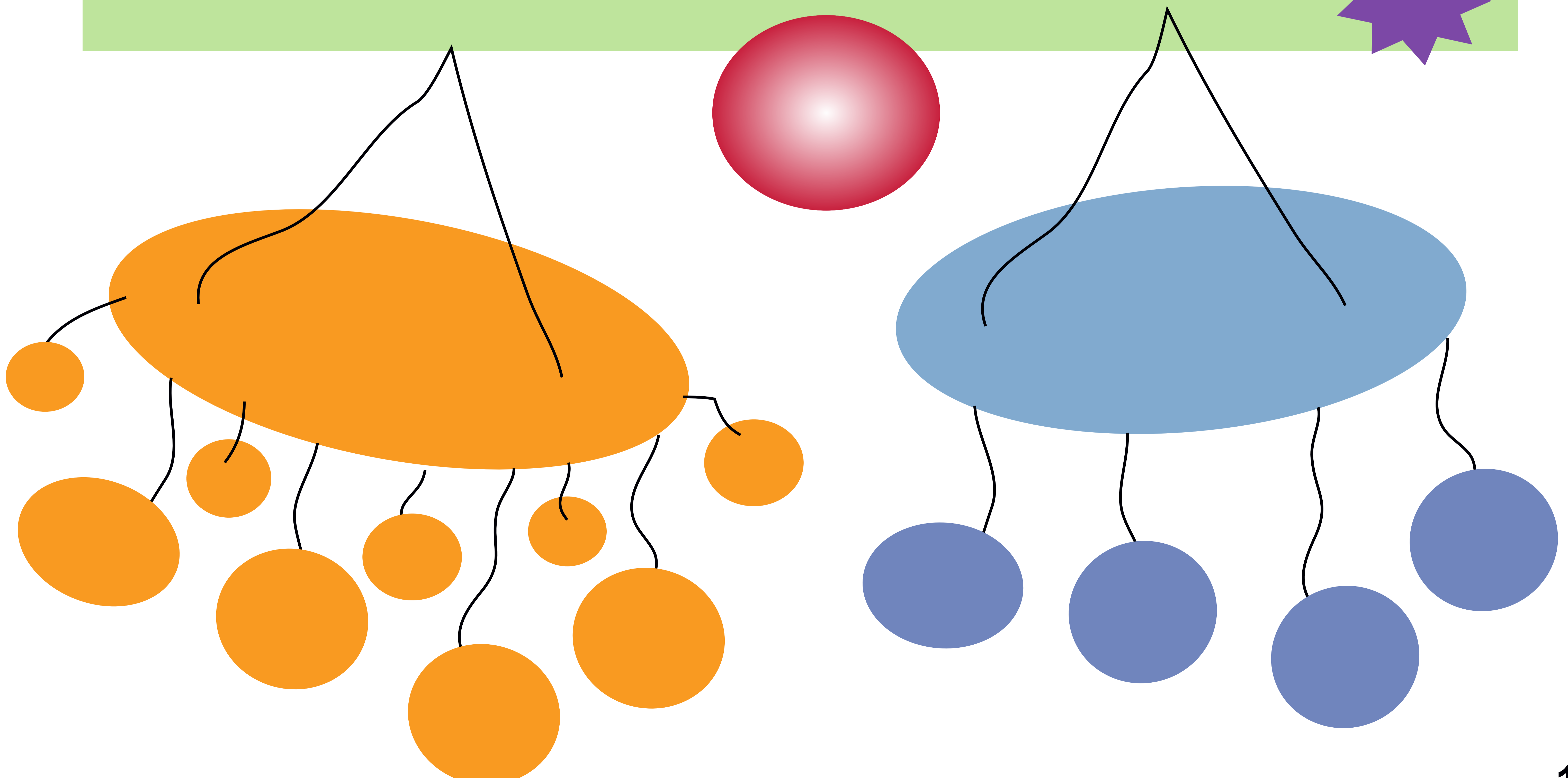
wrzesień - październik 2014 - N°396

Z okazji 17 października - Międzynarodowego Dnia Walki z Ubóstwem, rozpoczynamy nową kampanię Tapori 2014 - 2015

« TWORZYMY ŚWIAT, W KTÓRYM

JEST MIEJSCE DLA KAŻDEGO »

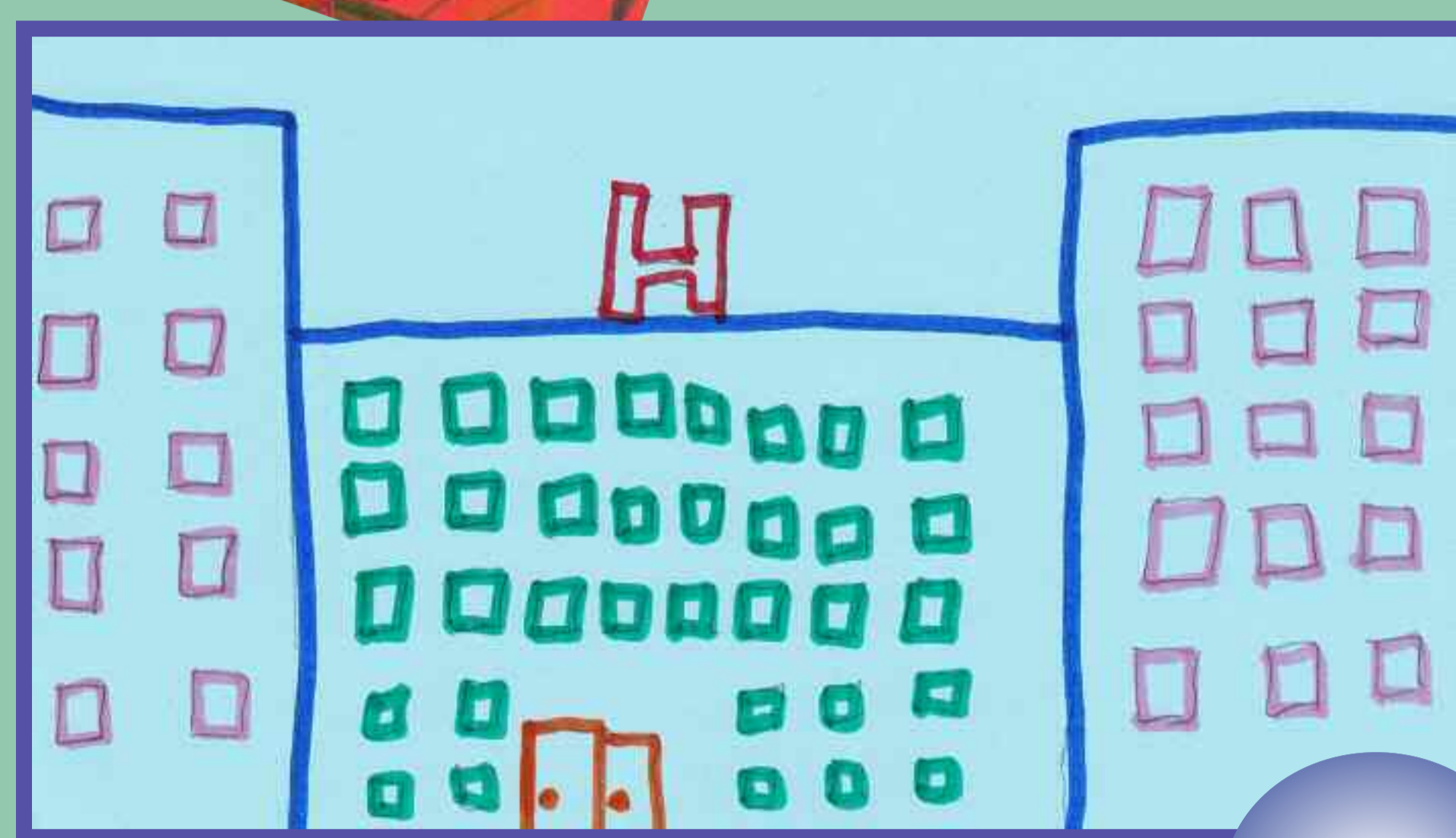
W tym roku proponujemy **zbudowanie dekoracyjnej karuzeli, która będzie symbolizowała jeden świat, w którym jest miejsce dla każdego.** Wszyscy są zaproszeni do przygotowania elementów karuzeli. Dzięki temu możemy dać się poznać i poznać innym.

WIADOMOŚCI

Szwajcaria

Dzieci z jednej z dzielnic Porrentruy w Szwajcarii narysowały miasta pokoju. Oto kilka z nich.

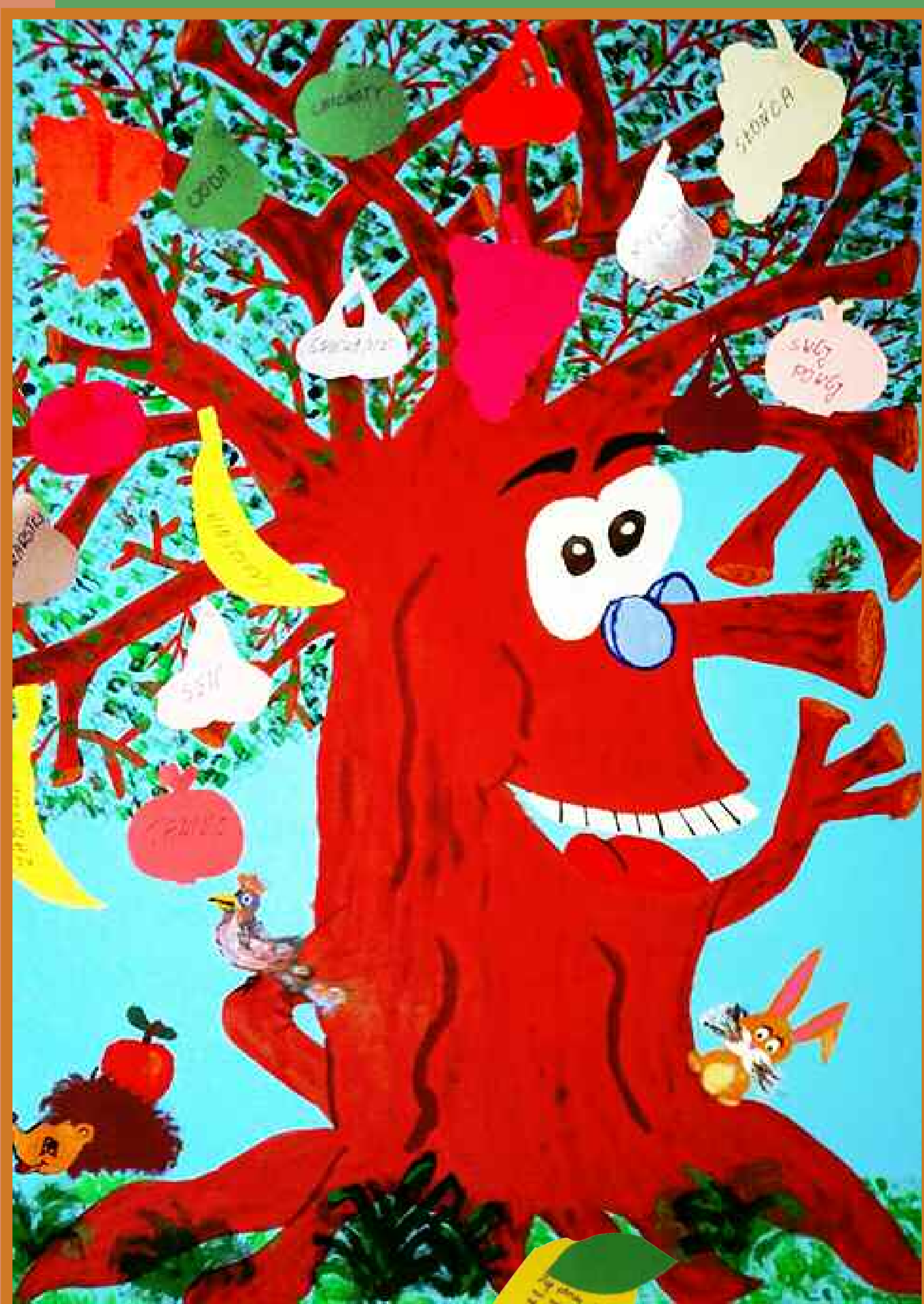

Polska

Dzieci z Mięcierzyna, Kętrzyna, Warszawy, Legnicy, Żydowa, Pszczółek, Tczewa i Mioszyna stworzyły **Drzewa praw dziecka**. Tutaj możesz zobaczyć kilka z nich.

« Aby wyrosnąć dobrym człowiekiem trzeba dobrze odżywiać się.. »
Umar, 11 lat

« Aby wyrosnąć dobrym człowiekiem u dziecka musi być dobre dzieciństwo. »

Rajana, 8 lat

Letycja

Tego dnia wszystkie dzieci przyjeżdżają w góry, do dużego domu Taponi w Szwajcarii. Spotykają się tam w weekendy, kilka razy w roku, aby spędzać wspólnie czas i dzielić się przyjaźnią. Każde dziecko przyjeżdża ze swoją wyjątkową historią.

Są Paul i Mary, którzy mieszkają w pobliskiej wiosce; Manon i Ariza, którzy pochodzą z tej samej dzielnicy; Chloe, która kocha konie; Jessica, która ma czasami kłopoty w szkole; Theo który ma dużo energii, i wiele innych dzieci. Romaina nie było, wstydził się przyjść. Z Letycją są jej dwaj starsi bracia - Kevin i Jules. Dziewczynka ma dziesięć lat i drugi raz bierze udział w weekendzie Taponi. Guillaume, jeden z animatorów, proponuje gry na początek.

„Stwórzmy koło. Kto ma piłkę rzuca do drugiego wołając go po imieniu!”

Alexis zaczyna i krzyczy: "Paul!"

Paul mówi z kolei: "Kevin!"

Kevin zastanawia się, gdzie jest jego siostra. Widzi ją w oknie pokoju. Rzuca jej piłkę: "Letycja!", ale Letycja chowa się.

Popołudnie zaczyna się od czytania historii.

Wszyscy słuchają uważnie. Letycja zapomina o swoim strachu i dołącza do grupy. Bierze udział w warsztatach. Rysuje miasta i dom swoich marzeń.

Opowiada też o swojej szkole i wyjaśnia: "Słucham uważnie, rozumiem, ale potem wszystko znika. Chciałabym książkę, w której mogłabym umieścić wszystkie moje wspomnienia!" W trakcie przerwy Letycja zostaje przy animatorce Ursuli, ale ona zachęca dziewczynkę żeby dołączyła do innych i zabiera ją do dzieci.

Nadszedł drugi weekend. Dzieci z radością spotykają się znowu. Zostawiają w pokojach swoje bagaże. Na drzwiach jednego z pokoi są napisane cztery imiona: **Jessica, Chloe, Ariza i Letycja.**

Są trzy identyczne łóżka i jedno mniejsze w kącie. Kiedy Jessica, Chloe i Ariza odkrywają swój pokój wołają: "O nie! Nie chcemy być z Letycją! Zostawimy jej ten mały materac."

Wieczorem kiedy Letycja wchodzi do pokoju, widzi, że został dla niej tylko niewielki materac na uboczu. Dziewczynka rozumie, że nie będzie spać razem z innymi. Upuszcza swoje rzeczy na podłogę, siada na krześle i zaczyna płakać. W pokoju zapada cisza.

Dziewczynki szybko zrozumiały, że zraniły Letycję. Podchodzą do niej i starają się ją pocieszyć. "Obiecujemy, że nie będziemy już tak robić!" - powiedziała Jessica.

Na następnym spotkaniu, Jessica, Chloe i Ariza dotrzymują słowa: Letycja jest z nimi. W ciągu dnia, odkrywają, że Letycja już nie mieszka z rodziną, ale w domu dziecka. Dowiadują się, że dziewczynka wraca do domu tylko w weekendy. Przed snem Chloe myśli o tym, że ta wiadomość bardzo ją poruszyła. Chciałaby zapytać Letycję: "Co to jest dom dziecka?", ale nie ma odwagi. Zасыpia przyglądając się koleżance.

Czas mija. Zbliża się bardzo specjalny weekend. Dzieci będą przygotowywały przedstawienie, a w niedzielne popołudnie przyjdą rodzice żeby je obejrzeć!

Sztuka ma tytuł: "**Będę kaskaderem!**".

Opowiada o przyjaźni dwóch chłopców Wima i Andiego. Wim przeżywa dużo trudnych chwil, Andy jest jego przyjacielem i dba o to żeby włączać do zabawy kolegę, który jest odtrącany przez innych. W niedzielę wielki harmider - wszystkie dzieci cały czas powtarzają teksty swoich ról.

Już są gotowe. Publiczność na miejscach. Na sali jest też mama Letycji.

Zaczyna się przedstawienie. Wszyscy wstrzymują oddech.

Dzieci są bardzo skupione na swoich rolach. Letycja gra poważnie, ale czerpie ogromną radość.

Przedstawienie kończy się. Wszyscy widzowie mocno biją brawo. Tata Letycji spóźnił się. Mama mówi do niego: „*Żałuj, że nie widziałeś swojej córki. Nie uwierzyłybyś jak świetnie radziła sobie na scenie.*” Letycja zadziwiła wszystkich. Dziewczynka, która zawsze pozostaje z boku odważnie i z pasją występowała z innymi.

Minął rok, grupa Taponi z radością przyjmuje nowe dzieci, na weekend w górach. Manon wyjaśnia wszystkim: „*Podczas weekendu działamy wspólnie, jesteśmy grupą Taponi!*”. Jakiś czas później Ursula zauważa, że Letycja zniknęła. Szukała jej wszędzie, wołała, ale bez odpowiedzi. W końcu znaleźli ją w pokoju, w środku domu. Miała bardzo czerwone oczy. Dziewczynki otoczyły ją i starały się ją pocieszyć. Następnego dnia dzieci zebrały się w małych grupach. Letycja nabrała odwagi, żeby opowiedzieć co się stało poprzedniego dnia. „*Jedno z dzieci powiedziało mi dwa razy „spadaj”, kiedy usiadłam obok niego. To niesprawiedliwe. On nie ma prawa tak mówić. Trzeba akceptować innych takich, jakimi są.*” Po dokładnym wysłuchaniu Manon wziął ją na bok i powiedział: „*Nie chcę ci sprawić przykrości, ale teraz masz już 11 lat i nie możesz cały czas trzymać się tylko z animatorami, musisz znaleźć przyjaciół!*”

Letycja uspokoiła się i powiedziała: „*Rozumiem, o czym mówisz, ale to bardzo trudne.*” Lauren i inni proponują jej pomoc w znalezieniu nowych przyjaciół. Rozmawiają ze wszystkimi i Letycja znajduje swoje miejsce w grupie. Teraz bawi się ze wszystkimi dziewczynkami i mówi o nich „**Moje przyjaciółki**”. Potem Letycja opowiada o Sarze - dziewczynce która ma 6,5 roku i mieszka w tym samym domu co ona. „*Sara jest sama, zawsze z boku. Musimy ją zaprosić na nasze spotkanie. Musi się dowiedzieć ile szczęścia daje przyjaźń!*”

Teraz Letycja ma 14 lat. Nadszedł moment, kiedy jej młodszy brat - Martin chce dołączyć do grupy Taponi. Letycja towarzyszy mu w pierwszym tygodniu i mówi: „*Nie bój się. Będziemy robić ciekawe rzeczy, będziemy odpoczywać i znajdziesz wielu nowych przyjaciół.*”

Dla Letycii to ostatni raz z grupą dzieci.

Następnym razem dołączy do grupy młodzieżowej. Letycja cieszy się z tej zmiany. Jest zadowolona, że będzie poznawała nowych ludzi.

Zanim pójdziesz dalej, zanim stworzysz dekoracyjną karuzelę, odpowiedz na pytania z kartki “Działanie”.

Kampania Tapori

Tak jak w historii o Letycji, chcemy by w tworzeniu świata gdzie każdy ma swoje miejsce uczestniczyli wszyscy. Proponujemy wam skonstruowanie, wspólnie z przyjaciółmi, dekoracyjnej karuzeli.

Jeśli zaangażują się wszyscy, będzie naprawdę wspaniała!

Najpierw wybierzcie kształty, które chcecie wyciąć i znajdźcie miejsce gdzie jest dużo światła, żeby powiesić gotową pracę.

Udekorujcie je według własnego uznania.

Po jednej stronie swojej formy możecie napisać:

- *co lubię robić, lub*
- *co chcę powiedzieć o sobie, lub*
- *co mi pomaga spotykać się z innymi*

a, po drugiej stronie

- *co w moim życiu jest dla mnie trudne, lub*
- *jak chciałbym żyć z innymi, lub*
- *co utrudnia mi spotkania z innymi.*

Następnie wybierzcie z czego będzie zbudowana wasza karuzela - materiał, na którym zawieszicie wasze elementy (np. drewno, sznurek, drut itp).

Możecie też wykorzystać symbole, które są ważne dla każdego z was albo symbolizują waszą grupę.

Po skończonej pracy możecie jeszcze zadać sobie pytanie:

Czy czegoś brakuje? Czy możemy zaprosić jeszcze kogoś?

Jeśli jesteś sam możesz stworzyć kilka elementów i wysłać do nas. Będziemy tworzyć wspólną karuzelę.

Pomyśl nad prostym składaniem i rozkładaniem karuzeli by mogła łatwo podróżować.

Jeśli chcesz możesz nam wysłać swoją karuzelę lub zdjęcia tego, co napisałeś na jej częściach. Nie zapomnij podać swojego imienia, nazwiska, wieku i kraju.

